

§ 2. Zezwala się Stowarzyszeniu Autorów, Kompozytorów i Wydawców „Zaiks” na otwarcie i prowadzenie w Banku Handlowym w Warszawie S. A. rachunku specjalnego, pod warunkiem dokonywania na tym rachunku wszelkich obrotów dewizowych wynikających z umów wymienionych w § 1.

§ 3. Zezwala się autorom polskim zamieszkałym w kraju (krajowcom dewizowym) na dysponowanie za pośrednictwem Stowarzyszenia Autorów, Kompozytorów i Wydawców „Zaiks” zagranicznymi środkami płatniczymi uzyskanymi przez nich z umów, o których mowa w § 1, na następujące cele:

- 1) na pokrycie kosztów przejazdu na trasach zagranicznych autora, jego współmałżonka i osób będących na utrzymaniu autora, pod warunkiem że koszty pokrywane będą w walucie rachunku, o którym mowa w § 2, lub w walucie uznanej przez bank za równorzędną;
- 2) na koszty pobytu za granicą osób wymienionych w pkt 1 przez czas nie przekraczający 2 tygodni, pod warunkiem

że koszty pobytu nie będą przekraczały stawek diet ani limitów na hotel, przewidzianych obowiązującymi przepisami na dany kraj dla podróży odbywanych służbowo, i pokrywane będą w walucie rachunku, o którym mowa w § 2, lub w walucie uznanej przez bank za równorzędną;

- 3) na zakup towarów w tzw. „eksporcie wewnętrznym” — jeżeli dana waluta obca jest przyjmowana na wpłatę w tym eksporcie.

§ 4. Dysponowanie kwotami zagranicznych środków płatniczych na cele inne lub na warunkach innych niż wymienione w § 3 wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 5. Zezwolenia przewidziane w niniejszym zarządzeniu nie mają zastosowania do umów zawieranych przez autorów z pominięciem pośrednictwa Stowarzyszenia Autorów, Kompozytorów i Wydawców „Zaiks”.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendola

313

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 sierpnia 1960 r.

w sprawie bankowej kontroli dokumentów rozliczeniowych za roboty budowlano-montażowe.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 502 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe oraz inne jednostki organizacyjne, o których mowa w § 1 ust. 1 uchwały nr 502 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 31), zwane dalej „wykonawcami”, oraz zleceniodawcy robót budowlano-montażowych będący jednostkami gospodarki uspołecznionej, zwani dalej „zamawiającymi”, obowiązani są złożyć w każdym protokole odbioru (wykonanych elementów, robót, obiektu) oraz na odwrotnej stronie każdej faktury, sporządzonych według wzoru i wytycznych podanych w załącznikach nr 1 i 2 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 34), pisemne oświadczenie według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Oświadczenie zamieszczone w protokole odbioru podpisują: kierownik budowy generalnego wykonawcy oraz inspektor nadzoru, a w zakresie robót wykonanych przez podwykonawcę — kierownik robót podwykonawcy, kierownik budowy generalnego wykonawcy oraz inspektor nadzoru.

3. Oświadczenie zamieszczone na odwrotnej stronie faktury podpisują dyrektor przedsiębiorstwa i kierownik komórki prowadzącej rozliczenia lub jedna z osób upoważnionych przez dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 2. 1. Banki są obowiązane odmawiać przyjęcia i rea-

lizacji dokumentów rozliczeniowych za roboty budowlano-montażowe, w razie gdy:

- 1) do żądania zapłaty przedłożonego przez wykonawcę lub do dyspozycji przelewowej udzielanej przez zleceniodawcę nie załączono do wglądu faktury opatrzonej oświadczeniem, o którym mowa w § 1 ust. 3,
- 2) z treści oświadczenia wynika, że zakres rzeczowy oraz wartość robót objętych fakturą nie mieści się w umowie notyfikowanej przez bank,
- 3) w oświadczeniu nie podano wyraźnie podstaw ustalenia wynagrodzenia,
- 4) w przypadku stosowania wyjątków od ogólnych zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe — nie podano w oświadczeniu daty zezwolenia oraz nazwy organu udzielającego zezwolenia na zastosowanie wyjątków.

2. W razie gdy bank na podstawie kontroli następnej stwierdzi, że złożone oświadczenie, o którym mowa w § 1 ust. 3, nie odpowiada rzeczywistości, wówczas bank zawiadamia jednostkę nadrzędną wykonawcy celem pociągnięcia do odpowiedzialności służbowej winnych wystawienia nieprawidłowego oświadczenia. Jeżeli z okoliczności wynika, że wystawienie niezgodnego z rzeczywistością oświadczenia było rozmyślne lub wynikało z rażącego niedbałstwa, jednostka nadrzędna obowiązana jest zawiadomić o tym prokuratora.

§ 3. Przepisy § 2 nie ograniczają uprawnień banków do stosowania środków oddziaływania wynikających z odrębnych przepisów.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jego ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendola

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 12 sierpnia 1960 r.
(poz. 313).

WZÓR OŚWIADCZENIA.

Oświadcza się, że:

- 1) zakres rzeczowy oraz wartość robót objętych fakturą mieści się w granicach umowy notyfikowanej przez Bank dnia
- 2) wynagrodzenie ustalono na podstawie ceny katalogowej — ryczałtu umownego — kosztorysu umownego*),
- 3) ustalenia wynagrodzenia dokonano stosując wyjątki określone w § 3 ust. 6 pkt 1 lub 2 zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 grudnia 1959 r. (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 34) — na podstawie zezwolenia z dnia
. wydanego przez
- 4) ustalenie sposobu rozliczeń nastąpiło przy zastosowaniu § 11 ust. 3 zarządzenia wymienionego w pkt 3 — na podstawie zezwolenia z dnia
. wydanego przez

Podpisy:

(imię i nazwisko — stanowisko)

(imię i nazwisko — stanowisko)

(imię i nazwisko — stanowisko)

*) Niepotrzebne skreślić.

U w a g a: Trzeci podpis wymagany jest w razie wykonywania robót przez podwykonawcę (§ 1 ust. 2 zarządzenia).

314

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 lipca 1960 r.

w sprawie zaliczenia niektórych urządzeń melioracji półpodstawowych do melioracji podstawowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Niżej wymienione urządzenia melioracji półpodstawowych zalicza się do melioracji podstawowych:

- 1) w województwie warszawskim, w powiecie płońskim — regulację rzeki Rokitnicy na odcinku o długości 13,9 km,
- 2) w województwie warszawskim, w powiecie sochaczewskim — renowację kanału Bielińskiego na odcinku Arciechów—Radziwiłka o długości 12,5 km,
- 3) w województwie białostockim, w powiecie grajewskim w obiekcie Bagno:
 - a) doprowadzalnik B1 o długości 5760 mb.,

- b) doprowadzalnik A2 o długości 6280 mb.,
- c) rów nr 50 o długości 2320 mb.,
- d) doprowadzalnik B2 o długości 2156 mb.,
- e) odprowadzalnik Grądy o długości 2640 mb.,
- f) odprowadzalnik Szymański o długości 6440 mb.

§ 2. Wydziały rolnictwa i leśnictwa (oddziały wodnych melioracji) prezydów wojewódzkich rad narodowych województw wymienionych w § 1 wprowadzą odpowiednie zmiany do ewidencji urządzeń wodno-melioracyjnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *St. Gućwa*

315

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 1 sierpnia 1960 r.

w sprawie postępowania ze zbędnymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu pojazdami samocho-

wymi, częściami zamiennymi i ogumieniem do tych pojazdów oraz o normowaniu zużycia materiałów pędnych w eksploatacji i obsłudze pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 105, poz. 1209) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy zbędnych samochodów ciężarowych, specjalnych, ciągników drogowych, przyczep, naczepek, autobusów, samochodów osobowych i motocykli, zwa-